

ERDÉSZETI UJSÁG

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4
Negyed évre	2

Pénzküldemények:

a Szászsebesi ipar- és gazdasági hitelszövetkezet címére Szászsebesen küldendő.

Megjelenik minden csütörtökön.

Felelős szerkesztő és tulajdonos
lapkiadó:

Podhradszky Emil.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fil. Ajánlköázásoknál, eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fil. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mérsékelt díjak egyezség szerint

XII. évfolyam.

Szászsebes, 1908. február 6.

6. szám.

RÉGIPÉNZEK aranyból és ezüstből jó árban megvétetnek.
Schmideg Alfréd, Budapest, I., Maros-utca 7.

FARAGÓ BÉLA

Eddig 25 arany,
ezüstérem és dísz-
oklevéllel kitüntetve.

Eddig 25 arany,
ezüstérem és dísz-
oklevéllel kitüntetve.

csász. és kir. udvari szállító.

Magyar magpergető gyára. Erdészeti magnagykereskedés.
Erdei csemetekertek. Diszfenyőkertészet Fajburgonya termelés.

ZALA-EGERSZEGEN.

Ajánl legjobb minőségű tű és lomblevelű famagvakat, szlapon tölgymakkot gyümölcs- és fűmagvakat, összes erdősítéshez szükséges tölgy, luczfenyő és minden egyéb lomb- és tűlevelű facsemetét.

Élősövénynek Ákác, Gleditschia Maclura Aurentiaca, a mely áthatlan sövényeket képez.

➡ Gyümölcsvadoncok, Gyümölcsfák, Rózsák. ➡

➡ **100-féle legujabb és bőtermésű FAJBURGONYÁT,** ➡
továbbá vadetetésre és gazdasági célra igen alkalmas csicsókát.

Legmagasabb árban vásárol fenyőtobozakat tölgymakkot és lombfa magvakat!

➡ Mintázott ajánlatokat kér. ➡

Részletes árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

MAGYARKÖN ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE.

Alapított 1847.

Brauswetter János
Szegeden.

Cs. és kir. kizárólagosan
szab. chronometer- és műórák, főtálatója
a remonteir ingaóráknak
stb. stb.

ÓRÁK, ÉKSZEREK 10-évi jótállással
RÉSZLETFIZETÉSRE

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltetnek.

Haering Ede

természetráji tanszergyáros

SZEGED

Csemegi utca 5 és 7 szám

*Elvállalja mindenféle állat művészies kitömését
felelősség mellett.*

*Nagyobb vadászszobák berendezésére tro-
pheák, szőnyegek és reliefképek készítésére
vállalkozik. Praeparálásra alkalmas vadat a
legjobb áron megvesz, esetleg más praepa-
rátummal becserél. Árjegyzéket kívánatra
ingyen és bérmentve küld.*

Vadakat a következő áron vásárol:

Vadmacska 4-6 kor.-ig	Vaddisznó súly szerint.
Borz 4-6 "	Galamb 0:80-1 kor.-ig
Vidra 10-20 "	Tuzok 8-10 "
Róka 3-6 "	Erdei szalonka 2-2.40 "
Medve nagyság szerint.	Daru 6-12 "
Mókus 1 "	Vadlud 2-3 "
Mogyorós pele 1 "	Vándor sólyon 2 "
Földi kutya 1-2 "	Sas 3-10 "
Szarvas nagyság szerint.	Keselyű 10-12 "
Özbőr 3-5 "	

*A gyár a Délmagyarországi Közművelődési Egye-
sület védnöksége alatt áll.*

*Megrendeléseket elfogad a Szent-István Társulat
is, Budapest, VIII. Szentkirályi utca 28.*

Sürgőnycim: HAERING, SZEGED.

ÉLŐVADAK.

Foglyokat, fácányokat, nyula-
kat, özeket, szarvasokat, däm-
vadat, uhukat kunyhóleshez,
minden fajú ragadozó emlősö-
ket és madarakat, tyukokat, libá-
kat diszfácányokat vásárol és
erre vonatkozó ajánlatokat kér

MAYER EDE
élővad kiviteli üzlete.

Wiener-Neustadt, Ausztria
Schneeberggasse Nr. 10.

Fiók vadkereskedés Magyar-
országon Savanyukut,
Sopron megye.

Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:	
Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 "
Negyed évre	2 "

Pénzküldemények:
a Szászsebesi ipar- és gazdasági hitelszövet-
kezet címére Szászsebesen küldendők.

Megjelenik minden csütörtökön.

Felolós szerkesztő és tulajdonos
lapkiadó:

Podhradszky Emil.

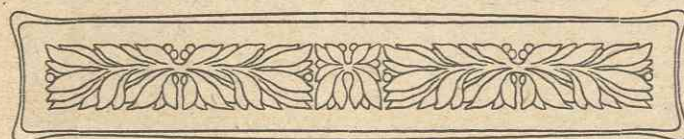
Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak
helye 20 fil. Ajánlkozásoknál, eladás vételnél
minden szó után előre beküldendő 4 fil.
Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
sékelt díjak egyezség szerint

XII. évfolyam.

Szászsebes, 1908. február 6.

6. szám.

Menjünk vagy maradjunk?

Ide-oda tizennégy éve lesz annak hogy el-
határoztuk egy olyan lapnak a szerkesztését és
kiadását, a mely a mellett, hogy részben oktat,
részben mulattat, még külön ugy az erdészeti,
mint a vadászati altiszti és szolgaszemélyzet ér-
dekeit szolgálja.

Tudtuk akkor, hogy vállalkozásunk merész
s a küzdelem, a melynek elébe nézünk, felette
nehéz lesz, de nem riadtunk vissza semmi aka-
dálytól, semmi nehézségtől, mert erős volt a hi-
tünk, hogy azok, kiknek érdekeit irtuk lapunk
homlokára, sietni fognak támogatásunkra s tudva
azt, hogy ez a két iker testület hazánkban mint-
egy huszezer főre tehető, nem kételkedünk abban,
hogy kísérletünk fényesen fog bevalni s elejével
havonként csak kétszer megjelenő szerény lapunkat
idővel hatalmas orgánumé fogjuk kifejleszthetni.

Nem kételkedünk ugyanis abban, hogy az
erdészeti és vadászati altiszti és szolgálja szemé-
lyzet örömmel fogja üdvözölni az első saját lap-
ját s még az olyanok is, kiknek mostoha viszo-
nyaik nem engedték meg a magyar nyelv elsa-
játítását, támogatni fogják azt, de mindenesetre
vártuk, hogy azok, kik nyelvünk birtokában van-
nak, kivétel nélkül valamennyien sietni fognak ki-

bontott zászlónk alá s egy sem marad olyan, a
kinek ne lenne az asztalán az ő saját lapja.

Az utóbbiak számát csak hozzávetőleges
számítással s inkább kevesebbet, mint többet
mondva, legalább ötezerre tehetjük s ezekben va-
lamennyiükben fel kellett tételeznünk annyi intel-
ligenciát, hogy képesek felfogni azt, mily nagy
erőt képvisel egy hatalmas tömegre támaszkodható
hirlap.

Ötezer előfizetővel ma már olyan lapja le-
hetne Magyarország erdészeti és vadászati altiszti
személyzetének, a melyre még ebben a tekintet-
ben most messze előttünk haladó külföld is mélt-
án irigykedhetnék.

Sajnos, számításunkban erősen megcsalat-
koztunk, a mi csak újabb bizonyítéka annak, hogy
az ember élete nem egyéb, mint a csalódások
szakadatlan láncolata.

A remélt ezrek helyett csak százak jelent-
keztek olyanok, a kik képesek voltak felfogni
vállalkozásunk nagy horderejét és tehetségükhöz
képest támogatásunkra siettek, de még ezek sem
valamennyien ugy támogatnak, a mint kellene,
mert jórésük az előfizetés beküldésénél nem tart-
ja be azt a pontosságot, a melyre egy olyan
lapnak, a mely senki másra, hanem egyedül csak
az előfizetőire támaszkodhatik, szüksége van.

Ennek az állításunknak bizonyítására álljon
itt az alábbi kimutatás, mely szerint az előfizetés
lejárt:

4 olvasónál	1906 szeptember végén.
2	» » » október »

3	»	»	november	»
14	»	»	december	»
1	»	1907	január	»
1	»	»	február	»
11	»	»	március	»
2	»	»	április	»
5	»	»	május	»
22	»	»	junius	»
1	»	»	julius	»
6	»	»	augusztus	»
13	»	»	szeptember	»
5	»	»	október	»
9	»	»	november	»
165	»	»	december	»

A ki némi türelmet vesz magának, könnyen kiszámíthatja ebből a kimutatásból, hogy 99 olvasónk a helyett, hogy szokás szerint és természetesen előzetesen küldené be a lap árát, csak a múlt év végéig is 456 kor. 82 fillérrel adósunk s ha ugy ezek, mint az a 165, a kinek előfizetése csak a múlt év végén járt le, valamennyien legalább egy évnegyedre szóló előfizetést beküldenének, ez és a hátralék együtt 984 kor. 82 fillért tenne ki, a mi bizon elég szép összeg.

Ennyi lenne várni valónk s bizon nehezen várjuk akkor, midőn az előfizetések pontatlan beérkezése miatt hol adósoknak kell maradnunk lapunk nyomásáért, hol terhes kölcsönökkel fedeznünk a nyomási és szétküldési költségeket, vagy végül kitenni magunkat annak, a mi a múlt évben is megtörtént velünk, hogy

a nyomda kénytelen volt pert indítani, okozva ez által nem csak sok kellemetlenséget, hanem sok költséget is, a melyeket játszva elkerülhettünk volna, ha 70—80 hátralékos, a kinnél a lap további küldését felszaporodott tartozásuk miatt beszüntettük s kiket most kénytelenek vagyunk az itteni bíróságnál perbe fogni, becsülettel megfizette volna közel 600 koronányi tartozását.

Nem lehet azután csodálkozni azon, ha ilyen viszonyok mellett nem vagyunk képesek lapunkat olyan arányban fejleszteni, mint a milyenben azt óhajtanók és a milyen fejlesztés méltó lenne két olyan hatalmas testülethez, a melynek érdekeit szolgálni teljes erőnkől törekszünk, hanem a helyett arra a pontra jutottunk, a hol csakugyan gondolkodóba kell esnünk a felett, hogy menjünk-e, azaz szüntessük-e meg további működésünket, avagy pedig maradjunk és küzdjünk tovább még ilyen szinte lehetetlen körülmények közt is.

Erre a kérdésre csak az érdekelt erdészeti és vadászati személyzet adhatja meg a feleletet, vagy kivetkőzik eddigi közönyéből, és nembánomságából és kimondja hogy igenis, szüksége van egy olyan lapra, a mely az ő személyi és szolgálati érdekeiért küzd s azokat védelmezi és ebből következőleg nem riad vissza attól a csekély áldozattól, a melyet a lap előfizetésével hoznia kellene, vagy pedig kinyilatkoztatja, hogy nem törődik magamagával, hanem rábizza magát vakon a sorsra, vezesse az ő élete folyását úgy, a hogy akarja és tudja.

Farkasvadászat kicsiben.

Irta: Egy vadász.

Évtizedekkel ezelőtt, az én gyermekkoromban a farkas nem ment még ujság számba az alföldön, mint a hogy ez már most van. Abban az időben hideg téli éjjeleken sokszor hallottuk a farkasok koncerfjét és az üldözött őz keserves bögését, mely azután éles sikoltásba ment át, midőn üldözője elfogta. Abban az időben még a gyermekeket is a farkasokkal ijesztgették, hogy ne menjenek el messze a háztól, ami már ma bizon hiábavaló dolog lenne, mert most a legkisebb gyermek is tudja, hogy farkas bizony nincs, sőt van

akárhány fiatal jó vadász, aki farkast még nem csak hogy nem lőtt, de nem is látott és talán nem is fog sem látni, sem löni soha.

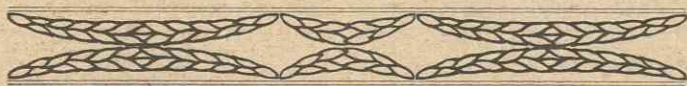
Híresek voltak abban az időben a békés-bihari sárrétek, az Almár és Dóka, melyeket még magam is ismertem. Az ezekben tartott egy-egy vadászaton bizony elesett tíz-tizenöt csikasz is. Kitűnő hely volt ez télen a farkasoknak, vagy száraz nyáron, midőn a víz kiapadt, de mesésen szép hely volt az minden igazi vadásznak is. Gyermekkoromban magam is lelkesedtem a sárrétért, de sajnos, vadászataiban nem igen volt részem.

Gyönyörű volt az a kefesűrűségű nagy nádrengeteg különösen nyáron, a közbe itt-ott elterülő tavacs-kákkal, vagy jobban mondva mocsarakkal és az ezeken elhintett különféle vízi virágokkal.

Téli időben ezeket a tájakat csak felfegyverezve járták az emberek; utas nem szívesen ejtette útjába, hanem inkább elkerülte, mert akkor még nem ment ritkaság számba, hogy hideg téli időben a magánosan

Nem akarjuk hinni, hogy a többség az utóbbi felfogásé legyen, mert akkor, midőn nincs mes-terember, nincsen szakmunkás, de még csak nap-számos is alig akad, a kinek ne lenne meg az érdekeit védő lapja, alig tudjuk elképzelni, hogy akadna széles e hazában olyan erdészeti vagy vadászati altiszt, a ki a maga részére ilyenek szükségét ne érezné.

A kérdésnek megoldása céljából tartsa tehát erkölcsi kötelességének minden egyes olvasónk ezeket a sorainkat mindama kartársainknak megmutatni, a kik lapunkat eddig bármi okból nem pártolták s igyekezzék őket annak előfizetésére reábirni, azok pedig, a kik mostani olvasóink közül a fenti kimutatásban szerepelnek, tegyék szívére a kezüket s mérlegelve nehéz és szinte tarthatatlan helyzetünket, siessenek hátralékaikat s illetve új előfizetéseiket beküldeni, mert ezeken fordul meg annak az eldöntése, hogy menni leszünk-e kénytelenek, nem nagy dicsősé- gére az erdészeti és vadászati altiszt személy- zetnek, vagy pedig maradhatunk és küzdhetünk tovább is az ő érdekeikért.

A szarvas és őz vadászata szánkóról.

— Irta Ács Lajos. —

(A Vadászat és Állatvilág után.)

Folytatás és vége.

Ott fekszik előtted a nagy rengeteg a maga méltóságteljes csöndjében s most képességeiden, tudá- sodon a sor.

utazó fegyvertelen embert szétmarcangolták és meg- ették a farkasok.

Tavasszal azután ezek a helyek is megélénkültek nem csak a különféle vizimadarak százezreitől, hanem megjelentek ott a pákászok, a tojás- és pióca szedők s vadászok törtettek keresztül-kasul a nádrengetegben ott, hol ezt a víz sekélysege megengedte.

Boldog idők voltak azok sok emberre nézve s voltak akárhányan, akik ebből éltek.

Ebből az időből mondok el itt egy kis farkas- kalandot, mely akkor velem még mint serdülő gyer- mekkel esett meg.

B . . .-én jártam akkoriban iskolába unokaöcsém- mel s ez egy szombati délután, midőn szabad időnk volt, azzal állított be hozzám testvérevel, hogy men- jünk ki a közeli erdőn lakó bátyjukhoz. A meghívást örömmel fogadtam s egy negyedóra mulva már vígan vágtuk a port hármásban és estefelé szerencsésen oda is értünk a pusztára.

Itt hamarosan összekerültünk a csósz Miska nevű

Hová, merre menj? Hol van a te féltett, drága vadad, merre indulj, merre tarts, hogy el ne zavarjad és lövésre kapjad?

De neked mindez nem okoz többé nehézséget. Bele tanultál s most már egy parányi kis valami, — valami, amit az avatatlan szem észre sem vesz — egy kicsi kis nyom, egy alig látszó csapás, egy letört galy, egy letaposott fűszál a helyes útra terel s a bizony- talanság egyszerre megszűnt.

Ösmered a helyviszonyokat, még azt is tudod hány fa áll az erdőben. Ösmersz minden szál fűt, ös- mered a vad legapróbb jellemvonásait, tudod, hogy éjjel és nappal hol találhatsz rá s mindez olyan na- gyon megkönnyíti munkádat.

Ezekhez azután már csak jó szem, jó hallás, egy nagy porció türelem és a kitartó türelemtől támo- gatott óvatosság kell.

Jó széllel elindulsz s csuszva-mászva mész egyik bokortól a másik bokorig. Mindent látsz, mindent hallasz.

Hulló falevelek zörrenése, apró madárcák ugrán- dozása, fürgé egéreké motoszkálása meg nem zavar s bár semmi sem kerüli el figyelmedet, rémképeknek, fantáziádnak nem esel áldozatul.

Mert a rémlátás már sok vadásznak rontotta el élvezetét.

A legkisebb zaj, a legkisebb zörej ólomként nehezedik lábaidra, de csak egy pillanatig, mert az igazi vadásznak egy pillanat sem kell ahhoz, hogy e gyanus zaj okával tisztába jöjjön.

A következő pillanatban már is tovább haladsz jól kiszemelt utadon. Szemeid, mint a sasé, úgy jár jobbra-balra s keresztül hatol a legsűrűbb bozótban, a hol pedig ez a kincseket érő ezerszer kipróbált szem egymagában nem boldogul, ott kisegít a bajból egy rövid fogással elérhető látcsöved.

Tenger erdei népséget fogsz egy ilyen cserkésze-

fiával, ki hamarosan elmesélte nekünk, hogy a Dóká- ból farkas jár át az erdőbe, mit egyébként a gátör is megerősített, azt állítva, hogy mindennap látja átvál- tatni az erdőfelé.

Este vacsora közben bátyánk is említette a far- kast s elmondta, hogy már ismételten vadásztak reá, de siker nélkül, mert a vén betyár szímatot kapva mindig szerencsésen elmenekült és lőtávolon kívül tört ki.

Másnap korán kelve nagy terv fogamzott meg agyunkban. Hátha mi hárman próbálnánk szerencsét?

Ezt megtehettük minden nagyobb feltűnés nél- küül s a nélkül, hogy bátyánknak feltűnjék a dolog, mert volt ott két régi divatu fegyver és egy 9-es fló- bert s bátyánk megengedte volt, hogy ezekkel kijár- junk madarászni. Az egyik fegyver elöltöltő vágott csövű volt azzal a rossz szokással, hogyha valamivel több abrakot kapott, iszonyatosan rugott, a másik pedig egy sonkához nagyon hasonlatos agygyal felszerelt s szintén elöltöltő régi mordály, melynek köztünk

ten látni. És e népesség, ez az ős élet, ez a paradicsomi hangulat boldoggá fog tenni. Minden bú és bánat feledésbe megy, szived, lelked megtisztul s azok a barázdák, melyeket az idő mulandósága és az élet — gazdagnak, szegénynek egyaránt kiszabott — ezer megpróbáltatása szántott férfias homlokodra, elsimulnak; megfiatalodol, ifjú leszel, gyerek leszel, olyan tiszta, olyan igaz, olyan nemes ez a boldogság.

De Te ráteszed a kezedet a szivedre és elhallgattatod. Férfi vagy — egész férfi — s így érzelmeidnek ura vagy. Most másról van szó . . . Ezt a sok igaz örömet a jó sors neked szánta, de inkább a jól végzett munka után a visszaemlékezésnek.

Figyelmednek most máshol kell összpontosulni.

S ime, egyszerre mintha gyökeret vert volna lábbad, egy pillanatig úgy állsz, mint egy szikla, előtted a rég keresett nemes vad: az imádott bika . . .

Ezt a pillanatot, azt az érzést, amely ekkor lármás szivedből kiindul és egész valódat végig járja, jól temesd az emlékezetedbe. E pillanatban nem cserélnél egy királlyal s ha ekkor mindent-mindent elfeledve úgy érzéd, hogy mégis csak szép az élet, hogy az élet tengernyi megpróbáltatása és keserősége dacára is érdemes élni, úgy akkor csak a színigazságot érzéd, mert a kinek néha-néha ilyen — semmi mással nem pótolható — gyönyörűségben is lehet része, annak valóban még nehéz megpróbáltatások árán is érdemes élni.

És jól jegyezd meg magadnak azt a pillanatot is, amely ezt az elsőt követi. Ebben a pillanatban vagy csak igazán férfiú.

Most kell a vadat elejtened.

Nincs időd, a habozásnak nincs itt helye. Egy pillanatot és újból csak egy pillanatnyi időt szánhatsz a helyzet fölismerésére — mert ki tudja, a másik mit rejtene számodra — s aztán már tudnod kell, hogy mit tégy?

Tudnod kell, hogy mit tégy s a nélkül, hogy hosszan elgondolkoznál, szilárd elhatározással tervedet végre is kell hajtani.

De végre is hajtod. Egy rövid fogás s puskád neki fekszik válladnak, mintha csak oda nőtt volna, kezéd nem reszket, karod olyan, mint a vas, szived dobbanása is mintha megállna, de csak azért, hogy érzékeid összműködése, annál tökéletesebb, annál harmonikusabb legyen.

A mit agyad, szemed, de általában egész szervezeted e pillanatban produkál, az egyszerűen bámulatos.

E pillanatban látsz, felindulsz, lecsillapodsz, határozol és biztos kézzel cselekszel is, mindent ez alatt a parányi kis idő alatt, mert mire egyet lélegzel: golyód már ott ül, a hová szántad, a hová küldted.

És ezzel befejezted cserkészutadat és méltó módon fejezted be.

Ami ezután következik, az már az örömmel, a boldogságnak duhaj lármája.

Puskádat fölkapod a válladra s mint a villám oda rohansz az elejtett vadhoz, hogy teljes szíveddel élvezd fáradozásod gyümölcsét.

De élvezheted is büszke önérzettel, mert az örömet megérdemelted.

Ülj oda zsákmányod mellé, töröld meg verejtékes homlokodat s aztán fogjad két markodba színig megtöltött kulacsodat s huzzál belőle egy jó nagyot, egy akkorát, hogy a szemed könnye is kicsordul tőle.

Huzzál belőle egyet-kettőt, huzzál belőle amíg jól esik s lelkedben lásd a magadé mellett minden igaz vadász üdvözlő poharát.

És ha estére összegyűlnek barátságos örömlakomára régi jó cimboráid, ne légy tartózkodó, ne légy szerény, beszélj s mond el élvezetted minden apró részletét meglásd mindenki szívesen fog hallgatni, mert a jogos örömmel beszédes, őszinte megnyilatkozása örömet jelent a szemlélőnek is.

»csütörtök« volt a becsületes neve annál a jó szokásánál fogva, hogy többször mondott csütörtököt, mint ahányszor elsült.

Ilyen módon már teljesen fel lettünk volna szelve fegyverekkel s most már csak hajtóról kellett gondoskodnunk. Ezt megtaláltuk a csősz Miskájában, kit hosszas alkudozás és biztatás után rá tudtuk venni, hogy álljon be hajtónak s miután megadtuk neki a szükséges utasításokat, mi is elfoglaltuk állásainkat.

Én mint legidősebb a rugós puskát vettem markomba s legbeljebb mentem, Laci a csütörtökkel a középen foglalt állást, míg Jóska a flóberttel a tulsó végre került.

A megadott jelre végül megindult a hajtás, melynél Miska ki is tett magáért, csapva iszonyu lármát, talán inkább azért, hogy bátorságot merítsen a saját hangjából, mintsem hogy a farkast felriassza. Volt is eredménye a lármának, mert nyulak, fácánok eszevesztetten menekültek a nyílásokon át, mi pedig min-

den nesznél láztól gyötörve lestük, hogy hol bukkan majd elő a farkas.

Egyszer gyors futás neszét hallottam egyenesen irányomba s bár farkast lestünk, mégis szinte megkönnyebbülve lélegzettem fel, midőn megláttam, hogy egy fácányuk sétál felém, mely észrevéve engem, eszevesztetten iramodott tovább. Ugyanekkor az állás végéről, hol Jóska állt a flóberttel, olyan hang jött, mint mikor két tepsit összeütnek s odatekintve látom, hogy Jóska kiugrik a nyílásra s integet erősen felém.

Lacival együtt gyorsan odasiettünk s ekkor Jóska nagy sebbel-lobbal elmondta, hogy ott a bodzabokor mellett kidugta fejét a farkas, akkora volt az, mint egy kosár, oda is lőtt a flóberttel, de csak úgy ni, találmra, hiszen az a kis golyó különben sem ölte volna meg, a milyen nagy volt. A lövésre a farkas ránézett s csak akkor bujt vissza a sűrűségbe a mikor felénk integetett.

Ezalatt odaérkezett Miska is és mindjárt a farkas után tudakozódott, mi azonban nagybölcsen mindent elhallgattunk előtte s miután megkapta a kialakított cigarettákat, tovább állt, mi pedig busan ballagtunk

És aztán a jövőben is, ha csak a helyi viszonyok nem kényszerítenek a lesvadászatra, vagy egy jó társaság kedvéért nem kényszerítettél néha egy kis hajtó vadászatra, (a jó ég lehetőleg tartsa távol tőled az ilyen társaságot) mondom, a jövőben is mindig így ejtsd el e nemes vadat.

De soha, soha szánkóról. Soha, különösen akkor, ha e nemes vad állandóan tartózkodik erdőben, mert különben csak »gaz szomszédod« érdekeit szolgálod.

Ott, a hol a vadászatnak ezt az elfajult hajtását kultiválják, a vad miharább még bizalmatlanabb, még óvatosabb lesz, hogy utóbb aztán a sok zaklatástól elvándoroljon s más csendesebb tájon keressen új hazát.

Ha pedig nem állandó vadról van szó, akkor meg számolj — ha mással nem is számolsz, — legalább a jó izléssel. Mert hidd el nekem, hogy a szánkóról való puskázás a legszínplátb lövöldei munka.

Aki a vad elejtésének ez ocsmány nemét kitalálta, közönséges hóhér munkára készült és feltétlenül csak kocza puskás lehetett.

Láttad úgy-e, hogy a cserkésző vadász mire alapítja reményeit? Nemde a legtisztább vadász ismeretekre és képességekre?

De lásd, azok a puskás szörnyetegek, melyek szánkóról akarják e nemes vadat elejteni, nem a maguk tudásában bíznak, hanem a vadnak a járóművekhez való bizalmában és a kocsis ügyességében.

Mert ha ennél a szégyenletes munkánál közreműködésre egyáltalán büszke lehet valaki, úgy az egyedül a kocsis.

A kocsisnak ügyesen kell hajtani, a többihez azután hozzá segít a vad buta bizalma és a jól föltámasztott távcsöves puská.

Ehhez a munkához nem kell vadász. Amit pus-

hazafelé s erősen megfogadtuk, hogy hallgatni fogunk az egész farkasvadászatról, Jóska pedig zsebre tette a kilőtt hüvelyt, azt mondván, hogy mint olyat a mellyel először lőtt farkasra, megőrzi örök emlékül. Őrzi nyilván ma is, de bár kitűnő vadász lett belőle, farkast bizony eddig még nem lőtt és talán nem is fog lőni soha.

A b...-i pusztán is akkortájt utoljára járta már a farkas és talán az volt az utolsó, a melyre mi vadásztunk és az is különös, hogy ezután ezt sem látták többé azon a vidéken. Nyilván önérzete bántotta és sértve érezte magát az által, hogy még ilyen semmiházi tökmag gyerekek is kikötni mernek vele és flóberttel lődöznek rá.

Bizony az Almárt és Dókát sem borítja már a nádrengeteg, nem üvölt benne a farkas, nem költ benne iavasszal a sokféle vizimadár. Szép tiszta siker az, amelyen vigan lengeti a szél a buja buza kalásztát s hangossá teszi a béreseket, kaszások kurjongatása és csak a kis pacsirta trillái mesélnek még a régi jó időkről, amelyekről ő még a nagymamájától hallott mesét.

kás ember ilyenkor végez, az egy nyolc hetes bakától, egy jól kiképezett póttartalékostól is kitelik.

* * *

A karácsonyi ünnepek küszöbén állva az emberek apraja-nagyja, gazdag és szegény egyaránt lázasan készül ezekre az ünnepekre. Mondhatom, hogy ennél bölcsebben kieszelt ünnepe nincs az emberiségnek. Ez az ünnep már sok ellentétet simított el, hogy helyébe szent békességet plántáljon.

Ez az ünnep még közelebb hozza az egymáshoz tartozókat, s legalább ideig-óráig elvonja a létért küzdő emberiséget a küzdelmek hevétől: e napok a békés pihenés, a jobb érzések napjai.

És én nem ok nélkül irtam ezt hozzád épp e boldog napok küszöbén.

Talán most inkább fogsz rám hallgatni.

Ha kedves családot körében ott ülsz majd a gyertyafényben uszó karácsonyfa tövében s látod azt az igazán ártatlan őszinte örömet, melyet a karácsonyfa apró gyertyáinak fénye hozott gyermekeidnek, ha bálorsban, szerencsében egyaránt hű társad, gyermekeid anyja, feleséged, a legtisztább megelégedés csendes könnyeivel válladra hajtja fejét és hálás szívvvel arról beszél neked, hogy keserősége mellett mégis-mégis milyen szép az élet: ha ennyi igazi boldogság látása elfeledted veled minden bűt és bánatot és szíved megtisztulva csak a jobb érzéseknek ad helyet: jusson olyankor eszedbe mindaz, a mire e szerény sorokban kértelek.

Jusson eszedbe hótakarta elhagyatott erdő, s erdeidnek még elhagyatottabb szegény vadja.

Jusson eszedbe, hogy azok a napok, amelyek neked csak örömet és boldogságot jelentenek, az erdő elhagyatott szegény vadjainak, épp a legnagyobb megpróbáltatások napjai.

És ha másnap fölül szánkódra és kihajtatsz az erdőbe, szánkódat ne puskákkal, hanem inkább eleggyel rakasd teli.

Menj ki azon a szánkón az erdőbe, fölfegyverkezve az igazi vadász legszebb erényével, a vad iránti nemes szeretettel s azt az időt, melyet kint tölthetsz azon a szép tájon, melyen lépten-nyomon ott leselkedik az éhenhalás kegyetlen réme, töltsd ezt az időt az etetők ellátásával, a vad odaadó, szeretetteljes megóvásával, gondozásával.

Tégy így és az áldást is te fogod élvezni.

Kísérjen munkádnál őszinte jó kívánságom.

Töltsd boldogan az ünnepeket s s nemes munkáért jutalmazzon a bölcs Mindenható egy boldogabb, vadban, örömeiben gazdagabb új esztendővel.

Hasznos tudnivalók.

Reggeli az ágyban.

Egy angol orvos szerint nagyon rosszul cselekszik, a ki reggelijét az ágyban költi el. Mert nem tekintve, hogy így megszokja a lustaságot és a cselédnek fölösleges munkát okoz, az egészséget is kockára teszi. Az emésztés ugyan néhány perccel a táplálék vétele után megkezdődik s az emésztés szerveinek vérre van szükségük, Éppen akkor, a midőn az emésztés javában folyik kell fel az illető, hogy megfürödjék, vagy megmosakodjék. A bőr dörzsölése következtében a gyomornak szükséges vért elvonjuk, az emésztést tehát erőszakosan félbeszakítjuk, a mi fejfájást és gyomorfájást okoz. Mindegy, hogy tartalmasabb reggelit ettünk-e, vagy csak egy csésze kávé, az eredmény egyformán káros.

A róka mérgezés.

A rókának legjobban bevált tömegesebb irásai módja a mérgezés. Nagy nádasokban, melyet a télre már kivágtak, s csak az az egy látnyi nádcsutak maradt fenn, madárseréttel lőtt verebeket, miket — tollkással a melle husán bevágott — darabonként néhány szemnyi sztrichnin méreggel látunk el s a bevágott húst ismét összenyomjuk, a nád csutak felső végébe metesztett hasadékba lábuknál fogva oly helyzetbe állítjuk fel, mintha — este szokás szerint e nádasba térni szokott — alvó verebek lennének, mire a róka különös előszeretettel szokott vadászni. A róka az ily madarat, gyanútlanul csuszva hozzá elkapja, s egyszerre szétharapva elnyeli. A röktön ölü méreg folytán a róka többnyire még a nádas területén felfordul s alig van ideje nagyobb távolságra elmenni. A méreggel természetesen végzetlenülül óvatosan kell bánni, mert a legcsekélyebb megsebzés s a sebnek a sztrichninnel való érintkezése halált okozó. A mérget persze csakis orvosi recipére szerezhethjük be. Ezen mód a leggyanútlanabb, a mellyel a ravaszságáról annyira ismert s oly óvatos ragadozót tömegesebben is lépre csalhatjuk.

KÜLÖNFÉLÉK.

A modern puskagolyó. A bur háboruban és legutóbb a japán-orosz hadjáratban is tapasztalták, hogy a modern, kis átmérőjű acél puskagolyó sebe kevésbé veszedelmes, mint a régi ólomgolyóé. Legrosszabul jár, a kit közelről ért a lövés, kis távolságon az acélgolyónak robbantó hatása van, a csontot és a szövetsejteket szétroncsolja, az üreges csontot pedig szilánkra hasítja. A fejet ért lövés rendszerint rögtöni halált okoz. Ha a lövés kétszáz méternél messzebből éri az embert a golyó robbantó hatása kisebb. A négyszáz-nyolcszáz méternyiről jövő acélgolyó egyáltalán nem szakítja föl a környezetet, simán átmegy a testen és a seb könnyen gyógyul. A legtöbb testet lágy részein találták, a csontok, az ízület, vagy véredények sebesülése ritkább. Az átlőtt szív, tüdő, has vagy bél gyakran önmagától meggyógyul. Különösen jól gyógyul az ízületet ért sebesülés és ily módon a végtagok amputálása sokkal ritkább dolog, mint annak előtte. Az oroszoknál hatvanháromezer sebesült közül csak háromszázhuszonkettőnél kellett amputálást végezni. A kis átmérőjű acélgolyónak nagy haszna, hogy a seb sokkal tisztább, mint a régi ólomgolyónál s ily módon ritka a fertőzés. Az orvosnak itt csak arra kellett törekednie, hogy a sebet továbbra is tisztán tartsa. Az orosz sebesülteknek csak két százaléka halt meg, negyvenöt százaléka még a hadjárat folyamán visszatért a harcvonalba. A gyorstűzelő puska modern lövege tehát kevésbé veszedelmes és emberiesebb a régi ólomgolyónál.

A világ fa-szükséglete. Bár a kőszén nagy versenytársa a fának, terjesztését nagy mértékben ellensúlyozza mégis az a tény, hogy maguk a kőszénbányák óriási mennyiségű fát használnak föl az aknák, tárok támasztására és kibélelésére. Így például a belgai kőszénbányák 1906-ban e célra egy millió köbméter fát használtak, a melynek huszonhárom millió frank az értéke. A vasuti hálózat folytonos bővülése folytán a talpfák óriási mennyiségét fogyasztják. Azonkívül a már használatban levő talpfákat bizonyos turnusokban ujjal kell kicserélni. A. M. Á. V. egymaga körülbelül másfél millió talpfát fogyaszt évenként. A nagy városokban mind inkább tért hódít az utcán a faburkolat. Nem szabad megfeledkezni a papírgyártáshoz használt faanyagról sem, a melynek a fogyasztása óriási mérvet eltölt. Ujságok és könyvek nyomására évenként legalább 375 ezer tonna papírfanyagot használnak, nem is szólva arról a szintén jelentékeny mennyiségű papíryanagról, a mely levélcsomagoló-papír, prospektus és más üzleti papiros alakjában kerül piacra. Fabehozatalra utalt ország Anglia, Németország, Franciaország, Olaszország, Dánia, Spanyolország, és

Svájc. Fát visznek ki Oroszországból, Svédországból, Magyarországból, Ausztriából, Finnországból, Norvégiából és Boszniából. Ebből tehát kitűnik, hogy Európa déli és nyugati része erdő-szegény és fa-szükségletét az északi és keleti államokból kénytelen importálni. Még csak nem is régen Európa egész fatermelése, a melyet szakértők évi 350 millió köbméterre becsülnék, elegendő volt a kontinens szükségleteinek a fedezésére. Ma már másként alakult a helyzet. A lakosság szaporodása, az ipar nagymérvű fellendülése a nép jólétének emelkedése, a fafogyasztás növekedésével járt. A termelt famennyiség azonban ugyszólván változatlan nagyságu maradt, úgy, hogy három legnagyobb európai kultur állam, Németország, Franciaország és Anglia évenként körülbelül 28 millió köbméter fát kénytelen importálni. Azok az államok, a melyek ezt a famennyiséget szolgáltatják — az elősoroltakon kívül az első sorban áll Kanada — kivétel nélkül nagy erdőállománnyal bírnak. Azonban a fa nagyon lassan nő. Évszázadok kellettek, hogy az egyes államok erdőállománya a mai nagyságot elérte. Nem egy országban a rablógazdaság miatt nagy mértékben csökken az állomány, amit az a körülmény is fokoz, hogy ezek az országok is fejlődnek, benépesülnek, civilizálódnak, és így szintén uagy mennyiségű fát fogyasztanak, a mi a kivitel rovására megy. Másrészt azonban tagadhatatlan, hogy Észak-Amerikában, Aftikában, Indiában, Kínában, Kóréában és Dél-Amerikában még óriás, eddig érintetlen erdőségek vannak. De ezeknek az erdőknek a famennyiségét se szabad túl nagyra becsülni. A szibériai erdőségeket már rendszeresen kitermelik és nincs már messze az az idő, hogy az exotikus országok fatermékei is a világ piacára kerüljenek. Észak-Amerika, a melyet néhány évtizeddel ezelőtt a világ fáskamarájának tekintettek, ma már a maga szükségletét se tudja fődözni és Kanada bevételére szorul. Háromszázhuszonhárom millió hektár erdeje van Kanadának, de Európa erre alig tarthat számot, mert az Egyesült-Államok lefoglalják a kivitelre szánt anyagot. Habár ez idő szerint Kínában, Koreában, Indiában és Dél-Amerikában még nagy kiterjedésű erdőségek vannak, a nemzetgazdák máris foglalkoznak a világ-faszükséglet fődözésének kérdésével. Annyi bizonyos, hogy a mostani fogyasztás révén nagy és súlyos következással járó fainség lesz, amelynek csak úgy lehet gátat vetni, ha a kopár területeket és letarolt erdőket mihamar újra erdősítik és ha az Egyesült-Államokban és Kanadában divó rablógazdaságnak véget vetnek.

Erdészeti altisztek mulatsága. A következő meghívókat vettük:

Meghívó. Az ungvári M. kir. főerdőhivatalhoz

tartozó erdészeti altisztek segélyegyletük alapja javára 1908. évi február hó 15-én Perecsenyben a »Korona«-szálló helyiségeiben zártkörű táncvigalmat rendeznek melyre kívül címzetturat és b. családját tisztelettel meghívja a rendezőség. Kezdeté este 8 órakor. Belépődíj: Személyjegy 2 korona, családjegy 5 korona. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. Kéretik a nagyérdemű hölgyközönség minél egyszerűbb öltözetben megjelenni.

Meghívó. A »hosszufalusi m. kir. járási erdőgondnokság« kerületéhez tartozó erdőaltisztek a Brassó-vármegyében létesítendő nyugdíjalapjuk javára 1908. február hó 1-én Csernátfaluhan a községi vendéglő uagytermében zártkörű táncestélyt rendeznek, melyre Cimedet és b. családját tisztelettel meghívja a rendezőség. Belépődíj: Személyenkint 1 korona, családjegy 3 személyre 2 korona 40 fillér. Kezdeté este fél 8 órakor. Jegyek válthatók este a pénztárnál. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. A meghívó kívánatra a pénztárnál előmutatandó.

A bűnös Berlin. Ismét egy újabb gyilkossággal szaporodott a Berlinben és vidékén történt bűnesetek száma. Mint Berlinből táviratozzák, minap reggel a városi erdőben meggyilkolva találták Schwarzenstein városi erdészt. Schwarzensteint Berlinben sokan ismerték, mert erdeje kedvelt kiránduló helye a német főváros közönségének. Az erdész, a ki ötven éves ember, minap este puskája nélkül elhagyta a házát, hogy postáját elhozza. Hazafelé menet, betért egy vendéglőbe, a hol több ismerőseivel félegy óráig kártyázott, azután haza akart menni. Körülbelül negyed órával azután, hogy az ismerőseitől elvált, két lövés hallatszott a csendes éjszakában. A két lövést sokan hallották, de nem tulajdonítottak neki fontosságot. Csak reggel derült ki, hogy az erdész merényletnek lett az áldozata. Házától néhány száz méternyire, két lövéstől találva, holtan feküdt az erdőben. Azt hiszik, hogy a merénylet egy vadászó boszujának a műve. Néhány évvel ezelőtt ugyanott egy fiatal erdészt a vadászók agyonlőttek s akkoriban Schwarzenstein minden lehető elkövetett a gyilkos kézrekerítésére. Ez sikerült is és a gyilkos a bíróság elé került. Azt hiszik, hogy az üldözött vadászók egyike most boszúból agyonlőtte az erdészt.

Nagy idők tanui. Ilcsik Lajos nyugalmazott m. kir. főerdőőr, 1848—49-iki pattantyus tűzér január hó 23-án Garamrudnón elhunyt.

Borzalom. A párisi *Matin* ezen a címen rémes eseményről ad hírt, a melynek helye Spanyolország Yekla nevű városkája. Egy Ortega nevű ember, aki alighanem megőrült, kiásta a temetőből a frissen eltemetett halottakat, azután megsütötte és megette őket. Névtelen följelentésre a csendőrség letartóztatta a kanibált. Ortega a legnagyobb egykedvűséggel vallotta be, hogy hónapok óta emberi hússal él. A vizsgálat kiderítette, hogy Ortega körülbelül husz holttestet ástott ki. Ezeknek a halottaknak a hozzátartozói, a mikor a rémes dolgot megtudták, be akartak törni a fogházba, hogy Ortégát agyon verjék. Csakis a csendőrök mentették meg a szörnyeteget a meglinceléstől. Ortega állítólag kereskedett is az emberhússal.

Egy kutya és öt rabló. Párisból jelentik: A Place Charélieen levő bodegában öt rabló állított be s revolvert szegezett a gazdának, hogy adjon nekik inni. A gazda nem ijedt meg, hanem bekiáltott a szomszédos szobába, a honnan mindjárt ki is ugrott egy fiatalember hatalmas buldogg-kutyával. A kutya a hogy meglátta a gazdáját veszedelmét, neki ugrott az egyik rablónak és leterítette, azután pedig a másikat esett neki. A többi erre rémülten megfutamodott, de a kutya utánok rohant. A harmadikat mindjárt elérte és a negyediket is nemsokára, csak az ötödik tudott elmenekülni. Az első két embernek a torját harapta el a kutya, ezek halálukon vannak, a harmadiknak alsó testét marcangolta szét, a negyediknek meg úgy beleharapott a sarkába, hogy egész életére nyomorékká tette. Egy borkereskedő huszezer frankot ígért a kitűnő állatért, de gazdája nem akarja eladni semmi áron.

Méreg a lakomán. Párisból táviratozzák: Hébert volt miniszter öcsésének özvegyénél az Abbatiale-kastélyban néhány nappal ezelőtt családi tanács ült össze. Hébertné ugyanis egy év óta gondnokság alatt áll. A családi tanácsban összesen tizennégyen vettek részt köztük a kerület békebirája és Rousseau ismert párisi közjegyző. A mikor a társaság leült az ebédhez, észre vették, hogy a husnak nagyon keserű íze van s azért nem evett belőle senki. A vizsgálat kiderítette, hogy az éléskamrában eltett hus sztrihniunel meg van mérgezve, de a tettes nyilván nem tudta, hogy a sztrihninnek rendkívül éles, keserű az íze s annyi mérget kent a husra, hogy keserű ízét azonnal észre kellett venni. Ha a tettes óvatosabb lett volna akkor valószínűleg a társaság minden tagja meghalt volna, még ha kevesebb lett volna is a méreg. A rendőrség és a család gyanúja Hébertnének egy szomszédban lakó rokona ellen irányul, a ki az asszony vagyonának örököse, de az elhunyt férj végrendelete szerint a haszonélvezet haláláig az özvegyet illeti. Azt hiszik, hogy a tettes betört az asszony éléskamrájában és ekkor mérgezte meg az ott levő húst. A megmérgezett husból kis mennyiségeket adtak különböző állatoknak, amelyek azonnal elpusztultak.

Megbirságolt emberek bosszuja. Máramaroszigeti tudósítónk jelenti: Huszt város főutcáján hét késszurással a testén eszméletlen állapotban találták Páll Béla szolgabírói irnokot. Az orvosok nem bíznak abban, hogy megmenthetik. A vizsgálat megállapította, hogy a huszonöt esztendő fiatal ember bosszu áldozata. Páll végezte az erdei kihágási bírságok behajtását. Legutóbb három embert végrehajtatott a bírságért, a mire ezek megfenyegették. Jan. 23-án éjjel meg lesték Pállt és összeszurkálták. A csendőrség a nyomukban van.

Szerkesztői üzenetek.

Mold Vilmos urnak, Székudvar. Vadászélményeinek leírását mindig örömmel fogadjuk és szívesen közöljük. **Váncsa Mihály** urnak, Bethlenszentmiklós. A második cikk folytatása és befejezése miatt mai számunkban már nem szóríthatunk helyet szakközleményének, jövő számunkban azonban okvetlenül hozni fogjuk. Kíváncsok lennének, hogy a többi kartársak is közölnék akár az erdészet, akár a vadászat terén szerzett tapasztalataikat, mert az ilyenekből jobban lehet okulni, mint a különféle könyvekből; a gyakorlat teszi ugyanis a mestert. Azt az értesítést, hogy lapunknak még több hívet is fog szerezni, örömmel vettük.

A kiadóhivatal postája.

Kósa Sándor urnak, Talmács. Igéretét tudomásul vettük. **Garzsik Arthur** urnak, Gradisca. Új címére megküldtük az összes elmaradt számokat is. Mostani hivatásához türelmet és kitartást kívánunk. **Belincán Vince** urnak, Furdia. **Cseresznyés József** urnak, Iszkaszentgyörgy. A 2—2 korona előfizetési díjat megkaptuk. **Szücs Miklós** urnak, Szaplonca. A 4 korona bejött. A múlt évi 33. számot az előzőhöz mellékelve elküldtük.

„VADÓR“

című Hönig-féle tankönyvet bármely mennyiségben megvesz lapunk szerkesztősége.

Nyomatott HIENTZ JÓZSEF könyvnyomdájában Szászsebesen.

Egyenruhákat,

Egyenruházati cikkeket,

Polgári ruhákat,

Fehérneműt.

Fegyvereket és töltényeket

A legjutányosabb árak mellett legjobb
minőségben készít

BLUM SÁNDOR

udvari szállítója Ő Felsége a perzsa császárnak, I. Péter szerb királynak és Wladimirovics orosz császári nagyhercegnek.

Budapesten

Váci utca 15.

Erdőtiszteknek nemkülönben erdőáltiszteknek előnyös
részletfizetési kedvezmények.

Nagyobb megrendelés esetén kívánatra mértékek
felvétele végett a cég egy szabásza saját költségén
bárhova elküldi.

Arjegyzéket és mintákat ingyen küldök.

Vidéki megrendelésekre kiváló gond lesz fordítva.
Legkisebb megrendelést is szívesen eszközölök. Meg
nem felelő aru a cég költségén visszaküldhető.

EGYEDÜLI FERLACHI
== GYÁRTMÁNY ==

mely a bel- és külföldi gyártmányok
közti versenyen a legelső díjat nyerte el.

Arany érem:

Páris 1906.

46 remekelés.

OGRIS
MARCUS

fegyvergyár és (prácios) puskaműves.

FERLACH (Karinthia) szállít elsőrangú
bármily rendszerű vadász- és céllövő-fegy-
vereket legjobb és legpontosabb kivitelben.

Különlegesség nagyon könnyű Drilling
fegyverekben. — Súlyuk 2·8—3 kg.

UJDONSÁG!

UJDONSÁG!

Browning-féle serétes-ismétlőfegyver

— 225 korona gyári árban. —

Árjegyzék ingyen. — Magyar levelezés.

BURGER FRIGYES

gyógyáru és illatszer üzlete

Kolozsvár, Mátyás király-tér 10

Vásárol a legmagasabb napi
áron: Anyarozsot, ezerjófűvet
nadragulya levelet gyökeret és
minden másnemű gyógyfüve-
ket. Felvilágosítással szívesen
szolgál.

Előnyös vadértékesítés

Szarvas, dím vad, vadsertés őz, nyul,
fogoly és egyéb lött vad értékesítését
minden mennyiségben elvállalom a
legmagasabb árak mellett.

Azonnali készpénz elszámolás!

Ajánlatokkal kér:

Fodor Károly,

bizományos

BUDAPEST, (központi vásárcsarnok).

TILLER MÓR ÉS TÁRSA

CS. ÉS KIR. UDVARI SZÁLLÍTÓK
BUDAPEST, IV. Váci-utca 35.

A legrégibb és legnagyobb egyenruházati intézet

A nagyméltósági földművelésügyi m. kir. minisztérium 70542 magas rendeletével az erdőigazgatóságoknak ajánlva.

Erdészeti- és erdő altiszti

egyenruhákat, egyes egyenruhadarabokat és mindennemű felszerelési cikket ajánlunk kitűnő mesteri szabás és izlésteljes kiállításban.

Fehérneműek- és harisnyák óriási választékban.

Fegyverek- és töltényekből állandó nagy raktár.

Polgári ruhák

a legjobb magyar- és angol szöveteiből elsőrangú szabászok közreműködése mellett készülnek.

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők megrendelések és nagyobb megrendelés esetén kívánatra saját költségünkön egy szabást küldünk a mértékek felvétele végett.

Árjegyzéket és mintákat

ingyen és bérmentve küldünk és vevőink kényelmére bármely cikket készséggel beszerzünk.

Meg nem felelőt visszavesszünk.

Husliszt

legolcsóbb erőtápszer kutyák, baromfi és fécánok részére.

A folyton friss minőségű és soká eltartható ezen huslisztból 5 kilogram bérmentesített postai szállítással 3 korona 24 fillérbe kerül s tápértéke megfelel 20 kilogramnyi jó nyershus táperejének, 68% fehérnye tartalom biztosítva.

Zoubek Róbert I. sziléziai erőtakarmánygyára.
TESCHEN (Szilézia).

HIENTZ JÓZSEF

Könyvnyomda.

SZÁSZSEBES.

Könyvkereskedés.

Szállítja az összes, a könyvpiacra előforduló könyveit, Journáljait, napilapjait, zeneműveit, levél- és írópapirosait. *Elvállal minden e szakmába vágó nyomdai munkát.*

Izléses kivitelben!

Jutányos árban!

Nyomatott HIENTZ JÓZSEF könyvnyomdájában Szászsebesen.